

SEIJA KÄRKKÄINEN

ANNU ELÄMÄN EHTOOPOLULLA

Kun pitkän elämän elää saa,
voi rauhassa nukahtaa.
Kun kaikki on valmista,
tehty työ
on edessä rauhaisa yö.

Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

Siunaus
Lämmin kiitos
Kiitos osasto 1:1

Oyni. Käynnä valoa,
ä ollessa.
tosta.

Annu

elämän ehtopolulla

© 2024 Seija Kärkkäinen
Kustantaja: BoD – Books on Demand,
Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand,
Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-80-7250-8

Seija Kärkkäinen

Annu
elämän ehtopolulla

1.

Seinäkello raksuttaa hiljaisesti ja mittaa aikaa jokaisella raksauksellaan. Kellon molemmat punnukset ovat jo melko alhaalla, kellon vetäminen on pian tehtävä. Käyntipunnus ja sointia määräävä punnus ovat samankokoiset. Joka ilta seinäkello on vedettävä niin, että punnukset siirtyvät ylös ja siitä ne sitten aikaa ja sointikertoja mitatessaan laskeutuvat vähitellen, kunnes taas seuraavana iltana veto on jälleen suoritettava. Kellon heiluri mittaa aikaa tasaisella heilahtelulla oikealle, vasemmalle, oikealle. Jokaisen heilahduksen ääriasennossa kuuluu hiljainen naksahdus.

Kamarin seinäkello on vanha ja valmistumis-ikänsä vanhanaikaisempaa mallia on käytetty esikuvana tämän valmistuksessa. Ei siinä käki tule luukusta kukahtelemaan täysien tuntien aikaan, kello vain kilahtelee tarvittavat tuntien määrää ilmaisevat lyönnit. Kellon historia ulottuu edellisiin sukupolviin, Annun isälle, Juusolle ja hänen isälleen, Taavi-ukille.

Seinäkello on ollut ihmetyksen aihe kaikille talossa olleille lapsille ja lapsivieraille. Punnuksset eivät ole kovin koreita, eivät ole edes kävyn malliin tehtyjä, kuten on monessa muussa seinäkellossa, minkä Annu on nähnyt toisten ihmisten kodeissa. Nämä punnuksset ovat vain harmaat metallilieriöt metallisten kettinkien päissä, ja osittain niiden pinnat ovat kuluneet kuin niissä olisi ruostetta.

Annun katse käväisee kellossa. Kohta, aivan pian on aika vetää kelloon käyntivoimaa, että se jaksaa seuraavan vuorokauden mittaamisen. Ei ihan vielä. Kellon vetotapahtumalle Annulla on ihan itse määritelty aikataulu.

Annu seisoo hiljaa ja levollisena hämärtyvässä kamarissa, katselee edessä avautuvaa näkymää ikkunasta, rantamaan yli, järvelle ja sen takaisiin maisemiin. Tyyni ilta on kaunis, mieltä rauhoittava, muistoja mieleen tuova.

Rantaan on lähes suora polku, se on nyt jo umpeen ruohottumassa. Polku on nykyisin kovin vähäisen kulkemisen alla. Vain onkireissu rantalaiturille kuluttaa polkua Annun askeleitten alla. Tuskin kukaan muu siitä enää kulkee. Miksipä kulkisi, kun polku johtaa vain rantalaiturille.

Ruoho polun laidoilla on niin pitkää, että kutittaa sääriä. Siksi Annu kulkeekin onkireissun kumisaappaat jalassa. Heinät eivät pääse viiltelemään haavoja sääriin.

Polun varrella on savusauna. Sitä ei ole aikoihin lämmitetty. Annu hymyilee ajatellessaan Henrikin touhuilua savusaunan rakentamisessa.

Vene on rannassa kumollaan, niin se on ollut jo vuosia. Kukapa sitä tarvitsisi. Se on ollut tervaamatta vuosien ajan. Lienee jo lahonnutkin. Annu ei itse jaksaisi venettä kääntää eikä myöskään yksinään rohkenisi lähteä vesille. Veneen vetäminen takaisin rannalle olisi myös liian raskas toimi hänen voimilleen.

Kaislikkoisessa rannassa oleva laituri kaipaisi jo kohennusta, mutta vielä Annu on sillä seisten onkinut kissalleen pieniä kaloja. Ei sentään laho ole ja kun muistaa katsoa, ettei astu laiturilautojen väliin niin on vielä mahdollista nauttia onkimisesta. Kukahan laiturin korjaisi?

Aiemmin on purettu vanha pirtti rantapolun varrelta. Sen rakensi tilan ensimmäiseksi varsinaiseksi asumukseksi Annun isän isä, Taavi-ukki, kun hän toi nuorikkonsa, Annun Maija-mummon, asumaan tilan emännäksi.

Annulla on vanhasta pirtistä jonkinlainen mielikuva lapsuudestaan: hän muistaa järvenpuoleisesta ikkunasta puiselle lattialle lankeavan

Edellisistä kirjoista tuttu Annu on kasvanut lapsuudesta aikuisuuden läpi vanhuuden vuosiin. Monenlaista tapahtumaa saimme lukea jo edellisistä kirjoista, mutta tämä kirja voidaan lukea ihan erillisenä teoksena. Ja huomaamme, että Annu on elämästään kiitollinen.

Muut teokset
Kättilö, hunnun alla
Täti, kukkahatun alla
Annu, elämän polulla
Elämänpolkua eteenpäin, Annu

BoD

9

789528 072508